

nu ändligen i galgen fått b. för sina många missgärningar. Var säker, b-en skall ej utelämnas för din elakhet. — *Syn.* Straff, Lön, Plikt, Böter. — *Ss.* B-sdag, -ssumma, -ssätt, -stid.

BETALNINGSANSVAR, n. 5. Ansvar, som hvilar på någon, hvarigenom han i visst fall förpligtas att betala något.

BETALNINGS-ANVISNING, f. 2. Anvisning på person eller ställe, der man får betalning.

BETALNINGSBEVIS, n. 5. Bevis, intyg, att något blifvit betalt. — *Syn.* Qvitto, Qvittens.

BETALNINGSFÖR, a. 2. Som är i stånd att betala. — *Syn.* Vederhäftig.

BETALNINGSFÖRMÅN, m. 5. Förmån, som man åtnjuter, i afseende å sättet, hvarpå en betalning sker.

BETALNINGSGILL, a. 2. Till betalning förfallen; hvarför betalning kan utkrävas.

BETALNINGSSKYLDIG, a. 2. Förpligtad att betala något.

BETALNINGSTERMIN, betålninngstærrmín, m. 5. Viss utsatt tidpunkt, då något skall betalas. — *Syn.* Betalningstid.

BETANDE, n. 4. 1) Handlingen, då man betar (för alla tre verberna, och i alla deras bemärkelser).

BETAR, m. 2. plur. (har sällan i sing. *Bete*) Långa, starka och hvassa tänder, som skjuta ut ur munnen på vissa djur, och hvarmed de försvara sig. *Elefanter, flodhästar, svin m. fl. hafva b.* — Kallas äfven Hörn-, Hugg-, Hund- eller Ögontänder.

BETARFVA, v. a. 1. Se *Tarfva*.

BETE, beté, v. a. 2. Gifva någon prof, bevis på sina tänkesätt emot honom. *B. någon vänskap, välvilja, höflighet, välgärningar. B. någon godt.* — *Syn.* Se *Bevisa*. — *B. sig*, v. r. Uppföra sig. *B. sig väl, illa. B. sig väl emot någon. Jag vet ej, huru jag skall b. mig i den saken. B. sig god, nådig emot någon, visa någon godhet, nåd.* — *Syn.* Uppföra sig, Förhålla sig, Skicka sig, Visa sig, Bära sig åt, Begå sig.

BETE, bête, n. 4. (af *Bit*) 1) Gräs och örter på marken, som betas af boskap. *B-t är i denna trakt utmärkt godt.* — 2) Mark, der boskap kan beta. *Hästarne gå på b. i ången, i hagen, i skogen. Släppa, föra, drifva på b.* — 3) Begagnande af betesmark för kreatur. *Hafva frill b. för en häst och två kor. B-t på Ladugårdsgärdet är frillt för afgift.* — 4) Lockmat, som sättes på krok, för att fånga fisk, eller på håf, för att fånga kräftor. *Sätta b. på en krok, på en håf.* — *Syn.* Agn, Lockmat, Lockbete.

BETE, bête, m. 2. Se *Betar*.

BETECKNA, v. a. 1. 1) Med tecken utmärka. *Med kråknäbb b. ett ställe i en bok.* — 2) Hafva bemärkelse af, betyda. *Franska ordet chien b-r hund på svenska. En orm, som biter sig i stjerten, b-r evigheten.* — *Syn.* Se *Betyda*. — 3) Behåda. *Ser du molnet der borta? det b-r regn.*

BETECKNANDE, n. 4. Handlingen, då man betecknar.

BETECKNING, f. 2. 1) Se *Betecknande*. — 2) Sättet, hvarpå något blifvit betecknad. *Denna b. är icke särdeles lämplig.* — 3) Hvad som genom betecknande uppkommit: tecken, betydelse. *En b., lätt, svår att tyda.* — *Ss.* B-ssystem, -ssätt.

BETEENDE, n. 4. 1) Handlingen, då man betar. *B. af vänskap, af välvilja, af välger-*

ningar. — *Syn.* *Bevisande*. — 2) Sätt att bete sig. *Hans b. i denna sak emot mig är oförklarligt.* — *Syn.* Sätt att gå till väga, att utföra en sak, att förhålla sig, att bära sig åt, Uppförande, Förhållande.

BETEL, betl, m. 2. sing. De bittra och rödsaftiga bladen af betelbusken. Jfr. *Betelbuske. Tugga b.*

BETELBUSKE, betlbuske, m. 2. pl. — *buskar.* Barblommig buskväxt, hvars blad i Ostindien allmänt tuggas, blandade med kalk och arekanötter.

BETESGRÖ, n. 5. sing. (bot.) En art Grö; se d. o. *Poa trivialis*.

BETESHAGE, m. 2. pl. — *hagar.* För kreatursbete inhägnad mark, som ej begagnas eller kan begagnas som äng.

BETESMARK, f. 5. Mark, som begagnas eller kan begagnas till bete. Med *B.* menar man skog och hagar, till motsats emot åker och äng.

BETESPLATS, m. 5. Plats, der kreatur kan eller får beta.

BETESRÄTTIGHET, f. 5. Rättighet till bete för kreatur.

BETESSTÄLLE, n. 4. Ställe, der man på resa låter hästarna beta.

BETHELFLAGG, betlflågg, f. 1. Flagg, som brukas på bethelskepp och der hissas, vid in- och utgående ur hamn, samt vid de tillfällen, då gudstjenst hålles ombord.

BETHELKAPTEN, betlkapptén, m. 5. Kapten på ett bethelskepp.

BETHELSKEPP, betlschépp, n. 5. Fartyg, inrättadt och ämnadt till offentlig gudstjensts hållande ombord för sjöfolk, under dess vistande i utrikes hamnar.

Anm. *Beth-el* är ett hebreiskt ord, som betyder: Guds hus.

BETING, betíng, m. 2. (sjöt.) 1) (i allmänhet) Hvarje i en däcksbjelke ofvan däck stående ekståndare, hvarvid en svårare tågända fastgöres. — 2) (särskilt) Ett svårt stycke timmer, som för-ut i fartyget ligger horisontelt tvärskepps och är bultadt på akterkanten af betingspollarna, samt tjenar att derom fästa ankartåget eller kettingen. *Lägga till b-s, fastgöra vid betingen.* — 3) Se *Stapelbeting*.

BETING, betíng, n. 5. (det tyska *Beding*) 1) (i allm.) Vilkor. *Det må ske, likväl med (under) det b., att . . . Han beviljade det utan allt b.* — *Syn.* Se *Vilkor*. — 2) Öfverenskommelse om visst arbetes förrättande mot viss på förhand utsatt betalning, utan afseende på tiden. *Göra, sluta b. med någon om ett arbete. Huset är upptimradt på b. Arbeta på b.,* utföra ett arbete mot förut öfverenskommen betalning i ett för allt. — *Syn.* *Arbetsbeting*. — 3) Sjelfva betalningen för ett på beting verkställt arbete. *Han har slutat arbetet och skall nu gå att få ut sitt b.* — 4) Sjelfva arbetet, som göres på beting. *Upptrimningen af detta hus är ett godt b.* — *Syn.* *Betingsarbete*.

BETINGA, v. a. 1. 1) a) (i allm.) Öfverenskomma med någon om vilkoren för något. *B. priset för en vara. B. en vara, öfverenskomma om priset för en vara.* — b) Öfverenskomma med någon om visst arbetes verkställande mot viss på förhand utsatt betalning. *B. ett arbete.* — 2) Såsom vilkor uppställa, bestämma. *Han har afträdt sin systla, men dervid b-t sig en pension.* — 3) (log.) Som vilkor innebära eller medföra; utgöra vilkor för. — *B-s, hafva till vilkor, följa som vilkor (af)*